

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 56/2014-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Milana Ľalíka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť V. S., zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Ftorovou, V. Spanyol 8343/1A, Žilina, vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. V. S. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. V. S. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 501,57 € (slovom päťstojeden eur a päťdesiatsedem centov), ktorú je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Jany Ftorkovej, V. Spanyol 8343/1A, Žilina, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 56/2014-13 z 5. februára 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť V. S. vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007.

2. Porušenie základných práv vidí s'ťažovateľ v tomto skutkovom stave:

„Žalobkyňa E. T... sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Žiline dňa 13. 7. 2007 domáha voči žalovanému V. S... v tomto konaní zrušenia a vyporiadania podielového

spoluvlastníctva rozdelením vecí, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 8 C 349/2007...

Napriek tomu, že od podania návrhu uplynulo už viac ako 6 rokov, vo veci doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie v merite veci.

Navrhovateľ podaním zo dňa 19. 8. 2013... žiadal súd o bezprieťahové a efektívne vybavovanie vecí s poukazom na to, že súd vo veci koná neefektívne a s prieťahmi v konaní, čo je zrejmé z obsahu spisu, nakoľko posledné pojednávanie vo veci určené na deň 21. 9. 2009 bolo zrušené z dôvodu PN právneho zástupcu žalobkyne a napriek tomu, že navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie ohliadkou na mieste samom, táto doposiaľ zo strany súdu nebola vykonaná...

Napriek uvedenej sťažnosti navrhovateľa adresovanej predsedovi súdu doposiaľ nebolo na sťažnosť reagované...“

3. Sťažovateľ je toho názoru, že postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu jeho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto žiada vydať tento nález:

„Základné právo V. S. na prerokovanie a rozhodnutie vecí bez zbytočných prieťahov upravené v článku 48. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo na súdnu ochranu upravené v článku 46. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007 bolo porušené.

Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť V. S. primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť V. S. trovy konania vrátane trov právneho zastupovania...“

Sťažovateľ svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil tak, že *„V konkrétnom prípade spočíva právna neistota navrhovateľa v tom, že nie je zákonným spôsobom poskytnutá ochrana jeho právam, ktoré ako žalovaný v konaní na Okresnom súde... bráni.“*

4. Na základe žiadosti ústavného súdu podpredsedníčka okresného súdu v písomnom podaní (sp. zn. 1 SprS/62/2014 z 31. marca 2014) uviedla stručnú chronológiu vykonaných procesných úkonov a k namietaným porušeniam základných práv sťažovateľa uviedla: *„Z uvedeného vyplýva, že vo veci sa skutočne nekonalo v zmysle § 6 O. s. p. a došlo tak, k prietahom, avšak nielen z dôvodu na strane súdu, ale aj na strane účastníkov. V tej súvislosti si dovoľím poukázať na neprimeranú zaťaženosť tunajšieho súdu a to aj v porovnaní s inými súdmi, čo vyplýva aj z toho, že ročný nápad je cca 57.000 vecí pri výkone 31 sudcov.“*

5. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedol: *„Pokiaľ sa vo vyjadrení zo dňa 31. 3. 2014 poukazuje na to, že sa uznáva, že súd nekonal vo veci bezprietahovo, ale dôvodí aj prietahmi v konaní na strane účastníkov, priamo z vyjadrenia je zrejmé, že na strane odporcu vo veci samej neboli preukázané žiadne prietahy v konaní. Pojednávania, pokiaľ boli vo veci vytýčené na deň 25. 3. 2009, toto bolo odročené na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľky, a ďalšie pojednávanie odročené na 15. 7. 2009 bolo odročené nie z dôvodu na strane odporcu ale na strane sudcu a právneho zástupcu navrhovateľky z dôvodu PN. Od vytýčenia posledného pojednávania na deň 21. 9. 2009, ktoré bolo odročené z dôvodu PN právneho zástupcu navrhovateľky, súd vo veci nekonal po dobu 4 roky...“*

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že žalobný návrh bol podaný na okresnom súde 13. júla 2007 navrhovateľkou E. T. proti sťažovateľovi na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 349/2007.

Následne okresný súd vo veci vykonal tieto procesné úkony:

- 3. augusta 2007 okresný súd vyzval navrhovateľku, aby v lehote 50 dní predložila znalecký posudok s ocenením predmetnej nehnuteľnosti,
- 15. augusta 2007 navrhovateľka predložila okresnému súdu požadovaný znalecký posudok,
- 20. augusta 2007 okresný súd vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za podaný žalobný návrh,
- 12. septembra 2007 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 349/2007-16, ktorým konanie vo veci zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku,
- 12. septembra 2007 navrhovateľka zaplatila súdny poplatok za podaný žalobný návrh,
- 19. septembra 2007 navrhovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 8 C 349/2007-16,
- 24. septembra 2007 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 349/2007-21, ktorým zrušil svoje uznesenie č. k. 8 C 349/2007-16, ktoré bolo doručené sťažovateľovi 24. októbra 2007 s poučením o procesných právach i povinnostiach spolu so žalobným návrhom, aby sa k nemu vyjadril,
- 26. februára 2009 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu súdneho pojednávania na 25. marec 2009,
- 2. marca 2009 okresný súd opakovane doručoval sťažovateľovi uznesenie č. k. 8 C 349/2007-16 spolu so žalobným návrhom, aby sa k nemu vyjadril, pošta zásielku doručila sťažovateľovi 5. marca 2009,

- 16. marca 2009 navrhovateľka i právny zástupca navrhovateľky ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a požiadali o odročenie súdneho pojednávania z dôvodu kolízie právneho zástupcu navrhovateľky s inými súdnymi pojednávaniami,
- 19. marca 2009 okresný súd odročil súdne pojednávanie na 27. apríl 2009,
- 27. apríla 2009 okresný súd vykonal súdne pojednávanie, na ktorom vypočul účastníkov sporu a pojednávanie odročil na 15. júl 2009 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania,
- 11. júna 2009 sťažovateľ predložil okresnému súdu vyjadrenie vo veci samej,
- 13. júla 2009 okresný súd bez uvedenia dôvodu odročil súdne pojednávanie na 21. september 2009,
- 16. septembra 2009 právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie súdneho pojednávania z dôvodu práceneschopnosti,
- 17. septembra 2009 právna zástupkyňa sťažovateľa predložila okresnému súdu návrh na vykonanie dokazovania obhliadkou nehnuteľnosti,
- 23. septembra 2009 okresný súd požiadal Stredoslovenské vodárne a kanalizácie Žilina o vyjadrenie, či je a prípadne kde sa nachádza vodárenská stavba na predmetnom pozemku,
- 19. októbra 2009 Stredoslovenské vodárne a kanalizácie Žilina požiadali okresný súd o zaslanie mapových podkladov, aby sa mohli k veci vyjadriť,
- 4. novembra 2009 okresný súd zaslal Stredoslovenským vodárňam a kanalizáciám Žilina katastrálnu mapu, aby sa k veci vyjadril,
- 24. novembra 2009 Stredoslovenské vodárne a kanalizácie Žilina podali okresnému súdu stanovisko k predmetnej parcele,
- 6. novembra 2013 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu súdneho pojednávania na 9. december 2013,
- 9. decembra 2013 okresný súd vykonal súdne pojednávanie a po vypočutí sporových strán pojednávanie odročil na neurčito pre účely vykonania ďalšieho dokazovania,
- 17. februára 2014 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu súdneho pojednávania na 5. marec 2014,

- okresný súd listom zo 17. februára 2014 vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k možnosti rozdelenia nehnuteľnosti,
- 4. marca 2014 na výzvu okresného súdu sa k veci vyjadril sťažovateľ,
- 5. marca 2014 okresný súd vykonal súdne pojednávanie a po vypočutí sporových strán pojednávanie odročil na neurčito,
- 6. marca 2014 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu súdneho pojednávania na 31. marec 2014,
- 28. marca 2014 navrhovateľka podala okresnému súdu návrh na zastavenie súdneho konania z dôvodu, že zobrala späť žalobný návrh v celom rozsahu,
- 31. marca 2014 okresný súd vykonal súdne pojednávanie a po vyjadrení právnej zástupkyne sťažovateľa odročil pojednávanie na 28. máj 2014,

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

11. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho

konania a (iii) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosti, na základe ktorých by sťažovateľ prispel k celkovej dĺžke súdneho konania.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovateľ v sťažnosti nekonkretizoval obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázal na celkovú dĺžku konania v trvaní takmer 6 rokov. Zo zistení ústavného súdu je tiež nepochybné, že okresný súd od 24. septembra 2007 do 26. februára 2009 a od 4. novembra 2009 do 6. novembra 2013 nevykonával žiaden procesný úkon vo veci.

16. Ústavný súd zobral do úvahy, že okresný súd v odpovedi na sťažnosti fakticky priznal priet'ahy v konaní. Obranu okresného súdu spočívajúcu v personálnych problémoch ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou priet'ahy v konaní, ústavný súd neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

17. Ústavný súd z hľadiska prietáhov v konaní hodnotil postup okresného súdu ako celok. Okresný súd v tomto ohľade nepochybne porušil svoje zákonné povinnosti dané mu predovšetkým Občianskym súdnym poriadkom. Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neefektívnosťou a nesústredenosťou. Aj keď okresný súd vykonával procesné úkony, vykonával pojednávania, ktoré však odročil na neurčito a vec meritórne neposudzoval. V čase od 24. septembra 2007 do 26. februára 2009 a od 4. novembra 2009 do 6. novembra 2013 bol okresný súd viac ako 5 rokov a 6 mesiacov rokov úplne nečinný.

18. Ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 349/2007 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (7 rokov), počas ktorého nebolo ani raz vo veci meritórne rozhodnuté, došlo u sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

19. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

20. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

21. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 8 C 349/2007 konal bez zbytočných prietáhov, nepovažoval ale vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu

primerané finančné zadost'učinenie. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 € z dôvodu dlhodobej právnej neistoty, v ktorej sa nachádza v dôsledku prieťahov v konaní.

22. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 349/2007, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, zohľadniac tiež charakter sporu ústavný súd považoval priznanie sumy 2 500 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadost'učinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

24. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

25. Sťažovateľ, ktorý bol vo veci namietaných porušení práv úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 3 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 17. októbra 2013 a zaujatie písomného stanoviska zo 16. mája 2014 k vyjadreniu okresného súdu. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) vykonaných je 1/6 z výpočtového základu 781 €. Advokátka v roku 2013 vykonala 2 úkony právnej pomoci a v roku 2014 jeden úkon právnej pomoci. Odmena za jeden právny úkon vykonaný v roku 2013 je 130,16 €, spolu s režijným paušálom 7,81 € predstavuje sumu 137,97 € a za dva úkony 275, 94 €. Odmena za jeden právny úkon vykonaný v roku 2014 je 134 €, spolu s režijným paušálom 8,04 € predstavuje sumu 142,04 €. Odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 3 úkony právnych služieb a 3 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 417,98 € plus 20 % DPH (advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty), teda celkovo predstavuje sumu 501,57 €. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

26. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

27. Ústavný súd nevyhovел v súlade s čl. 127 ods. 2 a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu uvedenú v bode 3 výroku nálezu. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

28. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014